

Łódź, 6 grudnia 2019

**Recenzja osiągnięć pana dra Piotra Dobrowolskiego, ubiegającego się
o nadanie stopnia doktora habilitowanego nauk humanistycznych
w dyscyplinie literaturoznawstwo**

Recenzję sporządzono na zlecenie prof. dr hab. Tomasza Mizerkiewicza, Dziekana Wydziału
Filologii Polskiej i Klasycznej UAM z dnia 30 września 2019 roku

1. Omówienie drogi naukowej dra Piotra Dobrowolskiego

Pan dr Piotr Dobrowolski ukończył studia na kierunku filologia polska ze specjalnością teatrologiczną na Wydziale Filologii Polskiej i Klasycznej UAM w roku 2003 i uzyskał tytuł zawodowy magistra na podstawie pracy *Między teatrem a światem. O zjawisku współczesnego metateatru* pisanej pod opieką naukową prof. Anny Krajewskiej. Naukę kontynuował na studiach doktoranckich, które ukończył w regulaminowym terminie czterech lat, przedstawiając rozprawę *Estetyka odrzucenia w polskim dramacie i teatrze współczesnym*, napisaną pod kierunkiem prof. Anny Krajewskiej. Praca ta była podstawą uzyskanego w roku 2007 stopnia doktora nauk humanistycznych w zakresie literaturoznawstwa. Naukowa wartość rozprawy potwierdzona została Nagrodą im. Konrada i Marty Górskich, a po publikacji książkowej (2011) także Nagrodą Rektora UAM III stopnia. W rok po pomyślnym ukończeniu studiów doktoranckich pan dr Dobrowolski został zatrudniony w Zakładzie Estetyki Literackiej Instytutu Filologii Polskiej WFPiK UAM najpierw na etacie adiunkta w wymiarze pełnego etatu (2008 – 2018), a od października 2018 na etacie starszego wykładowcy. Zarówno przygotowanie pracy magisterskiej i rozprawy doktorskiej jako kolejnych etapów na drodze rozwoju naukowego, jak i kariera zawodowa związana od jedenastu lat z tą samą jednostką naukową świadczą o tym, że Habilitant wywodzi się ze „szkoły” profesor Anny Krajewskiej, jednej z najbardziej cenionych współczesnych badaczek w zakresie literaturoznawstwa, twórczyni dramatycznej teorii literatury, rozwijającej koncepcję dramaturgii jako jednej z najbardziej płodnych perspektyw w badaniach humanistycznych. Piotr Dobrowolski dobrze opanował warsztat badań literaturoznawczych,

**WYDZIAŁ
FILOLOGICZNY**

Uniwersytet Łódzki

ale dzięki otwartości na nowe teorie, zjawiska i formy potrafi go samodzielnie doskonalić i zmieniać, dzięki czemu Jego dokonania naukowe osiągnęły tak wysoki poziom, że mogą stać się podstawą ubiegania się o stopień doktora habilitowanego.

2. Ocena osiągnięcia naukowego wskazanego w przewodzie habilitacyjnym

Jako osiągnięcie naukowe w przewodzie habilitacyjnym dr Piotr Dobrowolski wskazał monografię naukową *Teatr i polityka. Dyskursy polityczne w polskiej dramaturgii współczesnej* (Poznań 2019). Mimo bardzo dużego zainteresowania badaczy i krytyków współczesnym polskim dramatem i teatrem, o czym świadczy zawartość czasopism branżowych i tomów zbiorowych (zwłaszcza pokonferencyjnych), nie posiadaliśmy dotychczas opracowania, które dawałoby tak kompleksowy ogląd aktualnego, powstałego na przestrzeni ostatnich dwóch dekad, pisarstwa scenicznego. Autor nie proponuje jednak chronologicznego przeglądu dramaturgii współczesnej ani opracowania leksykograficznego uporządkowanego według poszczególnych twórców, lecz komponuje swoje rozważania wokół wybranych problemów. Deklarowanym zamierzeniem jest przyjrzenie się wpływowi teatru na jednostkę oraz społeczeństwo i zbadanie „jak kształtowana w przedstawieniu wizja świata wchodzi w interakcje z obrazem rzeczywistości istniejącym pierwotnie w świadomości widzów, a także efekty, które ten mechanizm oddziaływania przynosi w obszarze tożsamości jednostkowej i kolektywnej, a zatem – skutki performatywności radykalnej w obszarze indywidualnej i zbiorowej autorefleksji” (s. 11). Autor wielokrotnie odwołuje się do współczesnej myśli humanistycznej, prac J. Derridy, J. Butler, L. Althusera, M. Foucault, wspierając tymi lekturami własne rozważania.

Tytuł *Teatr i polityka* nie powinien jednak być odczytywany jako „teatr w służbie polityki”, lecz zgodnie z intencją Autora powinien odsyłać do polemiki podejmowanej przez autorów piszących dla sceny z tematyzowanym dyskursem władzy. Należy także zaznaczyć, że dostrzegając ewolucję praktyk dramatopisarskich, które czasami nie krystalizują się w postaci samoistnego przekazu werbalnego (tekstu), lecz funkcjonują na zasadzie scenariusza, scenopisu czy tekstu dla sceny, Autor pozostaje przy tradycyjnym rozróżnieniu rodzajowym, traktując – za Anną Krajewską – dramat jako rodzaj matrycy funkcjonalnej nie tylko

WYDZIAŁ
FILOLOGICZNY

Uniwersytet Łódzki

w obiegu literaturoznawczym, ale także w odniesieniu do zjawisk z zakresu antropologii czy performatyki. Materiał, na którym oparł się Piotr Dobrowolski, to teksty około 200 najnowszych dramatów polskich oraz scenariuszy, będących podstawą przedstawień teatralnych; czasami są to autorskie wersje opracowań dramatów dawnych (np. *Dybuk* Anskiego w opracowaniu Mai Kleczewskiej czy *Dziady. Ekshumacja* Pawła Demirskiego) bądź scenariusze powstałe na podstawie tekstów różnych autorów, jak chociażby (*A*)*polonia* Krzysztofa Warlikowskiego, Piotra Gruszczyńskiego i Jacka Poniedziałka. Wyczerpujący wykaz wszystkich omawianych spektakli teatralnych i tekstów dramatycznych (także nie wystawionych na scenie) podano na s. 307 – 316.

Ten bardzo rozległy materiał został omówiony i poddany analizie w siedmiu rozdziałach sproblematyzowanych wokół zagadnień, które Autor uznał za reprezentatywne dla dyskursu politycznego władzy, odzwierciedlającego się w praktyce dramatopisarskiej i teatralnej. Książkę otwiera świetny wstęp *Dyskurs władzy a ujarzmianie podmiotu*, w którym Autor kreśli proces kształtowania się teatru politycznego w Polsce czy raczej politycznego rozgrywania relacji między władzą a teatrem w latach 60./70. XX w. oraz obnaża współczesną presję wywieraną na teatr przez polityków. Rozważania te prowadzą do konkluzji o sile, z jaką teatr oddziałuje na kształtowanie świadomości odbiorców i jego konkurencyjności jako władzy „rozproszonej”. Tym, co Autora interesuje najbardziej, jest zdarzeniowość sztuki teatru, a więc nie tyle dramat/przedstawienie jako samoistne dzieło, lecz jego sprawczość, otwieranie przez dzieło przestrzeni dla wielości interpretacji i niezgody na jednoznaczne, zamknięte obrazy rzeczywistości. Rozdział pierwszy *Od symulacji do dyskursu historycznego* to poniekąd przygotowanie terenu, bilans otwarcia, próba uchwycenia zjawisk wpływających na ewolucję form dramatycznych po roku 1989 z silnym akcentem na oddziaływanie brutalistów angielskich, kreślenie skrzywionego portretu młodego pokolenia oraz epatowanie neo-naturalistycznymi obrazami życia. Rozdział *Dramat historii* to próba konfrontacji zideologizowanej polityki historycznej władzy z wizjami przeszłości powstającymi w teatrze. Nurt ten – szczególnie obfity w odniesieniu do wydarzeń II wojny światowej – demistyfikuje oficjalne obrazy/postaci z przeszłości i przybiera w teatrze polskim

WYDZIAŁ
FILOLOGICZNY

Uniwersytet Łódzki

formę historii alternatywnej, której emblematem stał się *Transfer!* (opracowanie zbiorowe), a obecnej także w utworach/przedstawieniach Demirskiego, Fertacz, Sikorskiej-Miszczyk. Kolejny rozdział podejmuje problem Innego i dotyczy *Miejsca polskich Żydów*. Analizy Piotra Dobrowolskiego akcentują dwa ważne momenty z przeszłości – Holocaust i Marzec’68 – które w oficjalnym dyskursie władzy podlegają manipulacji bądź marginalizacji, a jednocześnie ciążą na współczesnych relacjach polsko-żydowskich. W nurt ten wpisują się teksty m.in. Demirskiego, Sikorskiej-Miszczyk, Buszewicza, Zadary i Gurczyńskiej. W rozdziale czwartym pt. *Dramat wiary* oglądowi poddany został obraz Kościoła katolickiego, powierzchowności polskiej religijności, presji wywieranej przez hierarchów kościelnych nie tylko na społeczeństwo, ale także na władzę, czy wreszcie podwójne życie duchownych. W omawianych tutaj dramatach (Szyngierski, Wlekęgo, Niziołka oraz Rowickiego, Bolesto, Otwinowskiego) podkreślone zostało wykorzystywanie wypowiedzi publicznych i reportażowe ujmowanie problemu. Bohaterkami kolejnego rozdziału stały się *Polki, patriotki, rebeliantki* przedstawione jako *Dramat emancypacji* kobiet buntujących się przeciwko stereotypowym podziałom ról społecznych, domagających się uznania ich podmiotowości i prawa do samostanowienia o sobie. W centrum rozważań znalazł się tekst Jolanty Janiczak *Żony stanu, dziwki rewolucji, a może i uczone białogłowy*. Problematyka kobieca pojawia się także w następnym rozdziale, którego perspektywa zostaje zawężona do społecznej presji wywieranej na kobiety przez oczekiwanie macierzyństwa. Kwestia ta, obecna także we wcześniej analizowanych *Żonach stanu...*, podjęta była również w dramatach Pawła Śpiewaka i Anny Wakulik. W ostatnim rozdziale przedstawiony został *Dramat liberalnej gospodarki*, który wynikał z rozczarowania efektami reform podejmowanych po roku 1989. Uwaga autorów skierowana została głównie na dwie frakcje – próbujących się urządzić postkomunistycznych funkcjonariuszy oraz działaczy Solidarności i ich spadkobierców. Obok *Norymbergi* Tomczyka omówiona została *Solidarność. Rekonstrukcja* oraz *Gorączka czerwcowej nocy* Śpiewaka.

Książka Piotra Dobrowolskiego *Teatr i polityka* dowodzi jak skuteczne może być wykorzystanie praktyk performatywnych w lekturze tekstów teatralnych/dramatycznych.

WYDZIAŁ
FILOLOGICZNY

Uniwersytet Łódzki

Praca ta pokazuje w jaki sposób współczesna dramaturgia polska tworzy alternatywny wobec oficjalnej narracji obraz rzeczywistości, mając spory potencjał oddziaływania na świadomość odbiorcy indywidualnego i kolektywnego.

W książce Autor wykorzystał kilka swoich wcześniejszych tekstów, dla potrzeb obecnej publikacji poszerzonych i przeredagowanych, co zostało odnotowane na s. 303 – 305.

Książka dra Piotra Dobrowolskiego *Teatr i polityka. Dyskursy polityczne w polskiej dramaturgii współczesnej* jest opracowaniem nowatorskim i oryginalnym, które należy wysoko ocenić pod względem metodologicznym i merytorycznym. Imponuje tutaj swoboda, z jaką Autor porusza się w najnowszych koncepcjach nauk humanistycznych oraz bardzo dobra orientacja w materiale poddanym analizie. Publikacja ta w pełni odpowiada wymaganiom stawianym osiągnięciom naukowym w postępowaniu habilitacyjnym.

3. Ocena istotnej aktywności badawczej, współpracy międzynarodowej, dorobku dydaktycznego i popularyzatorskiego

Dorobek naukowy pana dra Dobrowolskiego jest bardzo liczny, rozległy w sensie merytorycznym i zróżnicowany pod względem formy wypowiedzi. Wszystkie przedstawione publikacje mieszczą się w zakresie nauk humanistycznych i w dyscyplinie literaturoznawstwo. Jakkolwiek zainteresowania Habilitanta koncentrują się w obszarze współczesnej dramaturgii (polskiej i światowej) i praktyki teatralnej, dotyczą performansów kulturowych i performatywnych aspektów literatury, a więc wkraczają w pola różnych dyscyplin sąsiednich, to o ich spójności świadczy przede wszystkim stosowanie narzędzi wypracowanych w obrębie nowoczesnego literaturoznawstwa, gdyż okazują się one funkcjonalne w badaniach sytuujących się w obrębie estetyki współczesnej, jak i analizy zjawisk należących do sztuk widowiskowych.

a) autorstwo lub współautorstwo publikacji naukowych

Na dorobek naukowy dra Dobrowolskiego składają się – oprócz książki zgłoszonej jako osiągnięcie habilitacyjne – jedna monografia naukowa, współredakcja monografii zbiorowej i książka o charakterze popularyzatorskim. Podstawę opracowania monografii *Estetyka odrzucenia w dramacie i teatrze współczesnym* (Poznań 2011) stanowiła rozprawa doktorska

**WYDZIAŁ
FILOLOGICZNY**

Uniwersytet Łódzki

obroniona w roku 2007. Autor dał się tutaj poznać jako badacz szukający nowych konceptów estetycznych dla opisanego współczesnych zjawisk z pogranicza literatury i teatru. Świadczy o tym przyjęta w tej pracy kategoria odrzucenia, która pozwala odejść od opozycji biegunowych w rozważaniach estetycznych na rzecz badania np. redukcji, powtórzenia, przemieszczenia – jak widać to w układzie książki – co dla wnikliwego badacza zawsze pozostawia ślad. I właśnie ślady takich działań tropił Piotr Dobrowolski w twórczości Jerzego Grotowskiego, Samuela Becketta, Tadeusza Kantora, Stefana Kaegiego, Tadeusza Różewicza i Ingmara Villqista. Publikacja ta pokazuje, że zastosowanie performatywnej teorii estetyki pozwala przenieść akcent z dzieła jako tworu skończonego i zamkniętego na dokonujące się w jego obrębie działanie czy zdarzenie, otwierając je tym samym na wielość interpretacji.

W roku 2010 ukazała się monografia zbiorowa *Dramatyczność i dialogowość w kulturze* redagowana przez Habilitanta wspólnie z doświadczonymi badaczkami Anną Krajewską i Danutą Ulicką. Książka ta jest pokłosiem konferencji z 2007 odbywającej się pod tą samą nazwą, której dr Dobrowolski był sekretarzem. Warto więc docenić, że wystąpienia wybitnych badaczy literatury, kultury, teatru, filmu zostały zebrane i opublikowane w tym interdyscyplinarnym tomie.

Trzecią publikacją książkową jest *Wolność, równość, teatr. Pięć lat Sceny Roboczej* (Poznań 2017), która ma charakter popularyzatorski i została wydana z okazji pięciolecia Centrum Rezydencji Teatralnej – Scena Robocza w Poznaniu. Jej celem było udokumentowanie inicjatyw kulturalno-artystycznych podejmowanych przez organizację pozarządową. Autor oddaje tu głos twórcom tego miejsca, a także widzom i artystom – rezydentom.

Oddzielnego omówienia domagają się liczne artykuły naukowe publikowane w tomach zbiorowych (17 rozdziałów), w czasopismach z listy ERIH („Przestrzenie Teorii” – 3 teksty, „Kwartalnik Filmowy” – 1 artykuł) oraz z tzw. listy B („Dialog” – 5 artykułów, „Notatnik Teatralny” – 1 tekst, „Literaturoznawstwo” – 3 artykuły, „Czas Kultury” – 1 tekst, „Porównania” – 1 tekst). Wszystkie teksty odzwierciedlają zainteresowania badawcze Autora, które spotykają się przede wszystkim w polu teatralno-performatywnym. Charakterystyczne dla artykułów dra Dobrowolskiego jest to, że punkt wyjścia do interdyscyplinarnych

**WYDZIAŁ
FILOLOGICZNY**

Uniwersytet Łódzki

rozważań stanowi dla niego tekst, tyle tylko, że poza kilkoma wyjątkami, do których zaliczyć należy Samuela Becketta, Tadeusza Kantora, Davida Griega, Toma Hollowaya oraz Daria Fo, interesują go raczej procesy przemiany form dramatycznych, dramata jako reprezentacja szerszych problemów społecznych i kulturowych, interdyscyplinarne uwikłania współczesnego teatru, a nie studium dzieł poszczególnych autorów. Jednym z powracających w kilku tekstach problemów jest teatr/dramat jako lustro rzeczywistości, pamięci, historii, podejmowany m.in. w artykułach *Scena prawdy dyskursywnej i postprawdy. „Fakty autentyczne” i fakty medialne we współczesnym teatrze polskim* („Przestrzenie Teorii” 2018 nr 30), *(Od)grywanie historii. Pamięć i postpamięć drugiej wojny światowej w polskim dramacie i teatrze* (w monografii zbiorowej *Ślady II wojny światowej i Zagłady w najnowszej literaturze polskiej*, Poznań 2016), *Przed teatrem historia leży. Opowieści lokalne na scenach poznańskiego Teatru Nowego* (w monografii zbiorowej *Teatr historii lokalnych w Europie Środkowej*, Katowice 2015), *Sceniczna docudrama. Współczesny dramat polski wobec rzeczywistości* (w monografii zbiorowej *Idee, wartości, słowa w życiu publicznym*, Łódź 2014), *Między fikcją a rzeczywistością. Zatarte granice teatralnego (nie)istnienia* (w monografii zbiorowej *Pogranicza*, Łódź 2007). Innym przykładem kontynuacji tematu mogą być artykuły podejmujące problem relacji między teatrem a innymi mediami, obecny m.in. w tekstach *Historie równoległe, zbieżne przeciwstawne. Teatr dramatyczny w filmie jako alternatywa i dopełnienie fabuły* („Kwartalnik Filmowy” 2014 nr 87-88), *Teatralne wojny z przestrzenią medialną* („Przestrzenie Teorii” 2007 nr 7), *Kinoteatr. Film i techniki filmowe we współczesnym teatrze polskim* (tom zbiorowy *Teatr wobec filmu. Film wobec teatru*, Warszawa 2015). Dwa artykuły Piotra Dobrowolskiego zostały wydane w języku rosyjskim i angielskim, a on sam przetłumaczył z języka angielskiego teksty Davida Williama i Andrzeja Wirtha (oba ukazały się w „Przestrzeniach Teorii” 2011 nr 5 i 2009 nr 12). Omówienie publikacji Piotra Dobrowolskiego byłoby niepełne bez uwzględnienia Jego działalności recenzenckiej, krytycznej i popularyzatorskiej. Złożyło się na nią około 40 tekstów pisanych m.in. dla „Didaskaliów” i „Teatru”, omawiających bieżące wydarzenia teatralne, recenzje przedstawień i książek. Natomiast dla miesięcznika „Dialog” w latach

**WYDZIAŁ
FILOLOGICZNY**

Uniwersytet Łódzki

2009 – 2018 Habilitant napisał niemal 60 tekstów, będących omówieniem współczesnej dramaturgii światowej.

Oceniając dorobek naukowy dra Piotra Dobrowolskiego poświadczony publikacjami, należy podkreślić, że jest on bardzo liczny, mieści się w dyscyplinie literaturoznawstwo z tendencją do budowania interdyscyplinarnych pomostów problemowych, jest zróżnicowany pod względem form wypowiedzi (obok artykułów problemowych, studiów przypadku – teksty krytyczne, recenzje przedstawień i działań performatywnych, recenzje książek i omówienia tekstów dramatycznych). Teksty te odznaczają się aktualnością, Autor sięga po nowe koncepty badawcze i sam je tworzy. Prace Habilitanta stanowią ważny wkład do współczesnego polskiego literaturoznawstwa, odznaczają się nowatorstwem i oryginalnością podejmowanych tematów. Należy zaznaczyć, że część wspomnianych tu tekstów w wersjach poszerzonych i przeredagowanych weszła do książki *Teatr i polityka*, co zostało szczegółowo odnotowane w tej publikacji.

b) uczestnictwo w programach europejskich i innych programach międzynarodowych

Brak informacji

c) udział w międzynarodowych lub krajowych konferencjach naukowych

W ciągu jedenastu lat zatrudnienia w Instytucie Filologii Polskiej UAM dr Piotr Dobrowolski wykazywał dużą aktywność naukową, przejawiającą się w udziale w konferencjach krajowych i międzynarodowych. Łącznie wystąpił na dwudziestu sympozjach naukowych, w tym brał udział w dwóch konferencjach zagranicznych, dwóch konferencjach międzynarodowych, odbywających się w kraju oraz szesnastu konferencjach krajowych, organizowanych przez ośrodki badań nad literaturą, teatrem i kulturą, działające w ramach uniwersytetów oraz PAN. Tematyka wystąpień konferencyjnych dokumentuje ewolucję zainteresowań badawczych dra Dobrowolskiego i dotyczy strategii narracyjnych we współczesnym teatrze, „wystawiania” historii na scenie, postteatralności w tekstach dla teatru, relacji i negocjacji między literaturą / teatrem / performansem. Większość referatów wygłoszonych na konferencjach ukazała się później w monografiach zbiorowych, które były pokłosiem sympozjów naukowych.

**WYDZIAŁ
FILOLOGICZNY**

Uniwersytet Łódzki

Należy także zaznaczyć, że dr Dobrowolski jako sekretarz razem z Krystyną Rutą-Rutkowską był zaangażowany w przygotowanie interdyscyplinarnej konferencji naukowej *Dramatyczność i dialogowość w kulturze*, zorganizowanej wspólnie przez UAM i UW w 2007 roku w Kołobrzegu.

d) otrzymane nagrody i wyróżnienia

Obie nagrody, jakie otrzymał Habilitant, związane są z rozprawą doktorską. Jest to pierwsza nagroda w konkursie im. Konrada i Marty Górskich na najlepszą pracę doktorską z zakresu teorii i historii literatury, przyznana przez Towarzystwo Naukowe w Toruniu (2009) oraz przyznana dwa lata później Nagroda Rektora UAM III stopnia za książkową publikację tej rozprawy (2012).

e) udział w konsorcjach i sieciach badawczych

Dr Piotr Dobrowolski od roku 2017 należy do konsorcjum badawczego realizującego projekt *Dramaturg w literaturze, kulturze i sztuce*, powołanego do życia przez Zakład Estetyki Literackiej Instytutu Filologii Polskiej UAM oraz Katedrę Performatyki UJ. Efektem spotkań i seminariów naukowych realizowanych przez konsorcjum badawcze jest zbiorowa publikacja *Dramaturg w teatrze, literaturze, sztuce. Dramaturgia – nowe horyzonty* przygotowana do druku przez prof. W. Balucha i prof. A. Krajewską. W książce tej znalazł się także bardzo dojrzały tekst Habilitanta poświęcony dramatyzacjom historycznym w świetle dyskursu pamięci.

f) kierowanie projektami realizowanymi we współpracy z badaczami z innych ośrodków

Brak informacji

g) udział w komitetach redakcyjnych i radach naukowych czasopism

Habilitant posiada bardzo duże doświadczenie jako redaktor naukowy czasopism oraz członek redakcji. W latach 2013 – 2016 był redaktorem naczelnym czasopisma „Literaturoznawstwo. Historia – Teoria – Metodologia – Krytyka” wydawanego przez łódzką Akademię Humanistyczno-Ekonomiczną. Opracował dwa tematyczne numery tego pisma: *Zwrot polityczny?* (2012-2013, nr 6-7) oraz *Narracje pamięci* (2014-2015, nr 8-9). W roku 2013 rozpoczął współpracę z czasopismem „Czas Kultury” – najpierw opracował numer

**WYDZIAŁ
FILOLOGICZNY**

Uniwersytet Łódzki

tematyczny pisma: *Pod wrażeniem* (2013 nr 6), od 2015 jest redaktorem odpowiedzialnym za dział teatralny w internetowym wydaniu „Czasu Kultury”, zaś w 2019 wszedł w skład komitetu redakcyjnego tego pisma. Ponadto jest stałym współpracownikiem najważniejszych czasopism branżowych: „Dialog”, „Didaskalia” i „Teatr” oraz pism internetowych teatralny.pl oraz Nietak!t. Jak widać to było w omówieniu publikacji, dr Dobrowolski zamieścił w czasopismach bardzo dużo tekstów, są to zarówno artykuły naukowe, jak i recenzje wydarzeń artystycznych oraz omówienia najnowszej światowej twórczości dramatycznej. Należy z uznaniem ocenić tę aktywność publicystyczną, która przyczynia się do popularyzacji literatury i sztuki teatru.

h) członkostwo w organizacjach naukowych

Brak informacji

i) osiągnięcia dydaktyczne

Kandydat do stopnia doktora habilitowanego jest aktywnym pracownikiem dydaktycznym, który ma w swoim dorobku wykładowcy prowadzenie szeregu przedmiotów z zakresu poetyki, teorii literatury, wiedzy o kulturze, teorii i historii teatru oraz polskiego i światowego dramatu. Obecnie prowadzi zajęcia warsztatowo-konwersatoryjne z zakresu animacji i promocji literatury. Wykłada także w języku angielskim, prowadząc zajęcia dla studentów obcokrajowców, m.in. *Innovating Tradition. Contemporary Polish Theatre...*, *Text and Performance. Contemporary Polish Drama*. Ponadto – dysponując już sporym doświadczeniem dydaktycznym – dr Dobrowolski był współautorem programu zajęć kursowych *wiedza o kulturze* oraz programu specjalizacji *estetyka literacka i performatywna*, której kierownikiem był w latach 2013 – 2016; uczestniczył także w opracowywaniu programu specjalności *kuratorstwo w literaturze*, a ostatnio bierze udział w pracach zespołowych nad programami przedmiotów *filozofie literatury* oraz *literatura i kultura europejska*. To zaangażowanie w prace nad różnymi elementami programu kształcenia (przedmioty, specjalności) należy uznać za wyraz dużego zaufania władz instytutu i wydziału do doświadczeń i kompetencji dydaktycznych Habilitanta.

j) opieka naukowa nad studentami

**WYDZIAŁ
FILOLOGICZNY**

Uniwersytet Łódzki

Poza uczestnictwem w realizacji kształcenia związanego z programem studiów na kierunku *filologia polska*, dr Dobrowolski organizuje szereg spotkań, warsztatów i wykładów nieobowiązkowych dla studentów Wydziału Filologii Polskiej i Klasycznej UAM. Brak natomiast informacji o udziale Habilitanta w procesie dyplomowania, co należy uznać raczej za przeoczenie i pominięcie, gdyż wydaje się, że adiunkt z wieloletnim doświadczeniem dydaktycznym powinien być zaangażowany jako opiekun naukowy prac licencjackich bądź jako recenzent prac magisterskich.

k) opieka naukowa nad doktorantami w charakterze promotora pomocniczego

Brak informacji

l) staże zagraniczne lub krajowe

W dokumentacji Habilitant wspomina jedynie o odbytych w czasie studiów doktoranckich rocznych studiach podyplomowych w Dartington College of Arts, podczas których zdobył duże doświadczenie w łączeniu praktyki artystycznej z badaniami akademickimi. Brak natomiast informacji o stażach zagranicznych, wyjazdach w celu przeprowadzenia kwerend oraz o innego rodzaju pobytach badawczych za granicą, co trochę dziwi w kontekście badań nad dramatem światowym silnie obecnych w dorobku Habilitanta, a zwłaszcza wobec podanej w Autoreferacie informacji, iż dla „Dialogu” przez kilka lat w dziale *Nowe spektakle* regularnie prezentował i omawiał „anglojęzyczne spektakle będące inscenizacjami prapremierowymi” (s. 12). Zakładam, że nie były to omówienia na podstawie źródeł internetowych, a brak informacji na ten temat uważam za pominięcie.

m) wykonanie zleconych ekspertyz

Pan dr Piotr Dobrowolski został zaproszony do grona ekspertów oceniających wnioski zgłoszone w konkursie na dotacje wspierające działalność w obszarze kultury ogłoszonym przez Wydział Kultury Urzędu Miasta Łodzi w roku 2014.

n) udział w zespołach eksperckich lub konkursowych

Od roku 2013 jest zapraszany do recenzowania artykułów naukowych, które ukazują się w czasopiśmie punktowanym „Didaskalia” oraz w miesięczniku „Teatr” i czasopiśmie

**WYDZIAŁ
FILOLOGICZNY**

Uniwersytet Łódzki

internetowym „Performer”. Stałe zlecenie recenzji dla tych pism jest dowodem uznania przez środowisko naukowe wysokich kompetencji Habilitanta i jego etosu zawodowego.

Dr Dobrowolski jest aktywny w środowisku teatru offowego i alternatywnego; bierze udział w panelach dyskusyjnych organizowanych przez Ogólnopolską Offensywę Teatralną, od 2012 jest jurorem Ogólnopolskiego Konkursu Teatrów Amatorskich Melpomena w Środzie Wielkopolskiej, a od 2013 także Festiwalu Teatrów Szkolnych „Marcinek” w Poznaniu. Ponadto był jurorem w konkursach „Modjeska Calling” organizowanych przez Teatr Polski w Poznaniu oraz konkursach literackich dla młodzieży ze szkół ponadgimnazjalnych organizowanych przez Wydział Filologii Polskiej i Klasycznej UAM.

o) recenzowanie projektów międzynarodowych lub krajowych

Brak informacji

Reasumując, ocena dorobku naukowego i dydaktyczno-popularyzatorskiego dokonana według kryteriów wyznaczonych przez Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011 (Dz. U. nr 204, poz. 1165) pozwala stwierdzić, że dr Piotr Dobrowolski w wysokim stopniu spełnia zdecydowaną większość wymagań. Dorobek Habilitanta reprezentuje wysoki poziom naukowy, jest spójny i konsekwentny pod względem rozwoju badań i znajduje odzwierciedlenie zarówno w dydaktyce, jak i w bardzo intensywnej działalności w zakresie organizacji nauki w Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, a także w popularyzacji nauki, prowadzonej poza szkolnictwem wyższym (wykłady i warsztaty dla uczniów oraz młodzieży akademickiej).

**WYDZIAŁ
FILOLOGICZNY**

Uniwersytet Łódzki

3. Wnioski końcowe

W oparciu o dokonane powyżej oceny częściowe stwierdzam, że dr Piotr Dobrowolski spełnia wymagania naukowe, dydaktyczne i organizacyjne określone w Rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011 (Dz. U. nr 204, poz. 1165) i zgłaszam wniosek o dopuszczenie Kandydata do stopnia doktora habilitowanego do dalszych etapów postępowania, którego celem jest wystąpienie do stosownych gremiów UAM w sprawie nadania drowi Piotrowi Dobrowolskiemu stopnia doktora habilitowanego nauk humanistycznych w dyscyplinie literaturoznawstwo.

Prof. dr hab. Małgorzata Leyko